

Нова українська школа

Катерина Пономарьова

Українська мова.

БУКВАР

Український освітнянський
видавничий центр «Оріон»

1
клас

Частина 2

Катерина Пономарьова

Українська мова.

Підручник для 1 класу
закладів загальної середньої освіти
(у 2-х частинах)

Частина 2

*Рекомендовано
Міністерством освіти і науки України*

Український освітянський
видавничий центр «Оріон»

2025

*Рекомендовано Міністерством освіти і науки України
(наказ Міністерства освіти і науки України від лютого 2025 №)*

Умовні позначення:

— розкажи або прочитай

— поміркуй і поясни

— попрацюй у парі або групі

— розкажи про свій настрій на уроці

Розкажи, чим зайняті діти на малюнку.

Прочитай і зрозумій

Прочитай завдання Читалочки.

Ві^талик

Дмитрик

О^ксанка

Маринка

Рекс

Барбос

Димóк

Маркіз

песик

котик

рибки

кана^рейка

Спускайся з гірки, читаючи речення.

Рекс.

Рибки і котик.

У Дми^трика Рекс.

У Оксани рибки.

А в Маринки?

У Маринки буде котик.

Прочитай текст. Придумай заголовок.

На пер^ві діти завели розмову про дома^шні^х тварин. Дмитрик роз^повідав про свого песика Рекса. О^ксанка — про рибок в аква^ріумі. А Марині не було про ко^го розка^зувати. Вона не мала твар^инок у домі.

Маринка давно просила маму купити котика. Але мама казала:

— З ним буде ба^Гато клопоту. Котика треба ^Годувати, при^бирати за ним. Мені ніколи ^Ще робити, а ти малá. От коли під^росте^Ш, тоді й купимо.

Маринка ^Хотіла скорі^Ше під^рости.

Поясни, чому одна дівчинка на малюнку сумна.

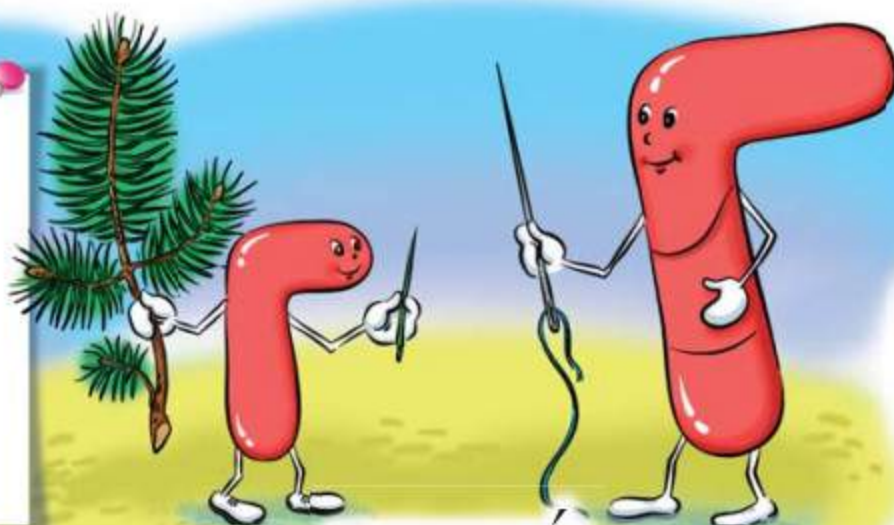
Назви імена дітей на малюнку.

Прочитай вірш. Придумай заголовок.

Котик Мурчик — наш голубчик:
лапки сірі, хвостик білий.
Ходить котик тихо,
буде мишкам лихо.

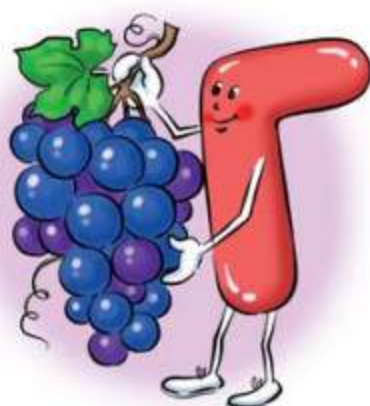

ГОЛКИ

Визнач місце букви «ге» в словах. Розкажи, що робить буква «ге» на малюнках.

Прочитай завдання Читалочки.

аг	ог	ег	іг	иг	уг
га	го	ге	гі	ги	гу

газета

горло

губи

гілка

гарбу́з

голос

гуси

гіркий

гарний

горóд

густий

огірок

ге → рой
ге → нерал

дру → гий
доро → гий

Спускайся з гірки, читаючи речення.

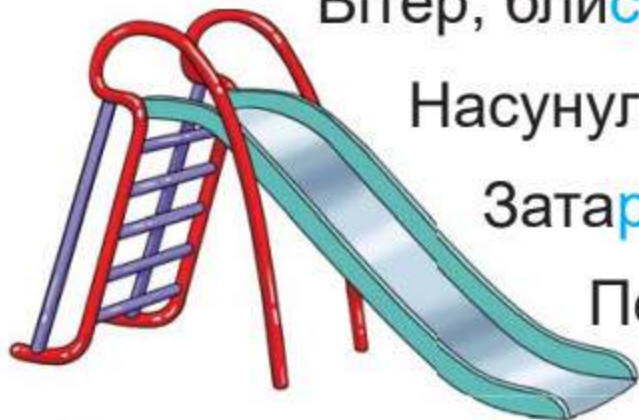
Вітер, блискавка і грім.

Насунуло, блиснуло, загуркотіло.

Затарабанив град.

Полила злива.

Гроза!

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Несподівано насунула велика хмара.
Стало тёмно. Подув вітер. Небо прорізала
блискавка.

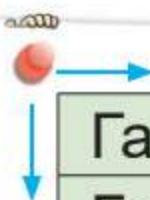
— Гур! Гур! — загуркотів грім. З неба
впали великі краплі дощ^у. А згодом полила
злива. Вода заливала дороги. Вітер гнув до
землі дерева, ламав гілки. По дорозі стрибав
білий град. Гроза довго не вгавала.

Раптом небо просвітліло. Перестав іти
дощ^у. Заграла різними барвами райдуга.
Довкола стало так гарно!

Прочитай завдання Читалочки.

Га	Гі
Го	Ге
Гу	Ги

Га-лин-ка
Гри-го-рій
Ган-на

гні-здо
гві-здок
го-дин-ник

Прочитай текст.

У Гени новий годинник.

— Котра година? — запитала Галинка.

— У **ж**е пів на другу, — відповів Гена.

— Спасибі! — сказала Галинка.

Прочитайте удвох.

— У кого годинник?

— У Гени.

— Котра година?

— Пів на другу.

— Спасибі!

— Буд**ь** ласка!

Прочитай разом зі Щебетунчиком.

Ег-ег-ег — вибігли на берег.
Іг-іг-іг — випав білий сніг.
Уг-уг-уг — у мене гарний друг.
Ги-ги-ги — з грибами пироги.

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

НА ГОРОДІ

У діда Богдана і бабусі
Ганни великий горód. Вони
добрі госпóдарі.

На городі гарно вродила
горóдина. Он помідори
і зелені огірки. А там —
морква, круглі гарбузі́,
голóвки капусти.

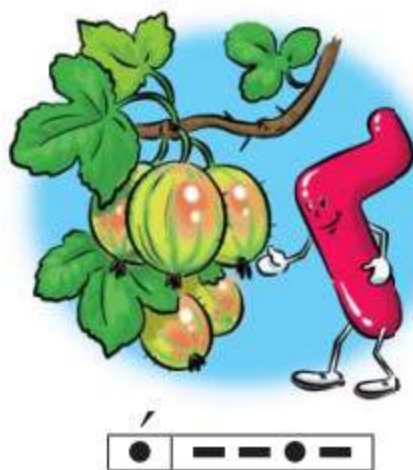
До діда Богдана й бабусі
Ганни завітали онуки Сергійко і Галинка.
На городі Галинка ласувала огірками.
А Сергійко сидів у горосі.

Городина корісна. Вона багата на
вітаміни.

Визнач місце букви «ге» в словах. Розкажи, що робить буква «ге» на малюнках.

Прочитай завдання Читалочки.

аґ	оґ	уґ	еґ	іґ	иґ
ґа	ґо	ґу	ґе	ґі	ґи

а-ґрус

ґа-нок

ґрунт

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Галинка купила бісер — дрібні барвисті намістінки. Із бісеру вона зробила ґердán.

Це гарна прикраса.

ґердán Галинка подарувала мамі.

Порівняй значення кожної пари слів. Чим воно цікаве?

ворона
ґава

господар
ґазда

прикраса
ґердан

палка
ґирліґа

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

ЛОВИТИ ҐАВ

Діти старанно писали букву ґ. А Серґійко позира́в то у вікно, то на стрілки годинника. Він думав про перерву.

Галина Петрівна сказала:

— Серґійку, не **лови ґав**, пиши.

Незабаром усі діти написали букви.

А Серґійко — ні, бо **ловив ґав**.

Поясни, на якому малюнку зображено Серґійка.

Прочитай і зрозумій

Прочитай разом зі Щебетунчиком.

Рі-рі-рі — гамірно в дворі.
Ра-ра-ра — гала^{сли}ва дітвора.
Ву-ву-ву — зліпили бабу снігову.
На-на-на — ми залі^зли на слона.

Прочитай слова швидко і правильно.

ві-дли-га ви-бі-гли за-про-по-ну-вав
дра-бин-ка злі-пи-ли при-ста-ви-ли

Прочитай текст. Придумай заголовок.

За вікном відлига. Діти вибігли надвір.
Стали ліпити снігову бабу. А потім зліпили
великого слона з довгим **Х**оботом.

Славко запро^{по}нував:

— Зробімо зі слона гірку!

— Зробімо! — голосно загукали діти.

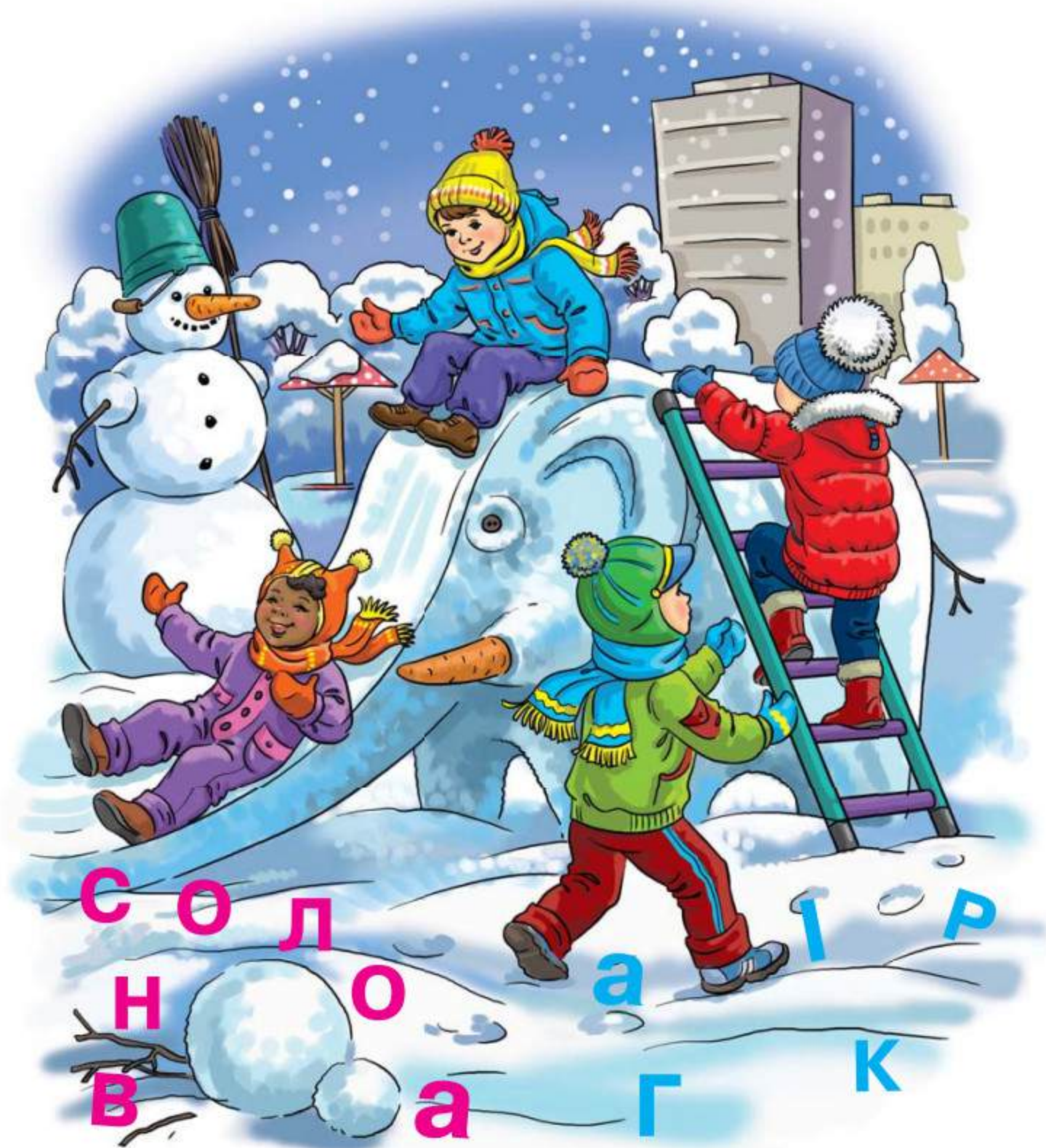
При^{ста}вили до слона дра^{бин}ку. По
драбині Славко заліз слонові на спину.
Потім сів на голову і по **Х**оботу вниз — ніби
з гірки.

Усі діти й собі полізли по драбині на слона.
А потім один за одним по **Х**оботу донизу.

Слонова гірка така весела!

Розкажи, що роблять діти.

Склади з розкиданих букв назву малюнка.

Жж

журавлі

Покажи місце букви «**же**» в словах. Розкажи, що робить буква «**же**» на малюнках.

Прочитай завдання Читалочки.

ож	уж	аж	еж	иж	іж
жо	жу	жа	же	жи	жі

жити

журнал

жовтий

житло

жуйка

жовток

живий

жувати

жовтіти

дружба

жмурки

дружити

жмурити

Прочитай разом зі Щебетунчиком.

Жи-жи-жи — ти нам казку розкажи.
Же-же-же — пора спати вам уже.
Жа-жа-жа — жовті вушка у вужа.
Жу-жу-жу — по стежині побіжу.

Прочитай текст. Придумай заголовок.

У саду росла ожі́на. В ожині жив вуж. Він вважав себе госпо́дарем саду.

Одного разу на ожі́новий листок сів жук. Вуж виповз із ожини й сердито до жука:

— С-с-с! Не сідай на мій ожі́новий листок!

А жук йому відпо́вів:

— Ж-ж-ж! Жа́дібний ти!

Тут при́стрибала жабка і сказала:

— Ква! Ква! Ква! Нумо жити дружно!

Відто́ді вуж, жук і жабка стали дружити. Вони ра́зом грали у жмурки.

Дружба зробила добру справу. В саду запа́нували мир і зла́года.

Ж ж

Прочитай завдання Читалочки.

Жа	Же
Жу	Жі
Жо	Жи

Жан-на

Жур-бен-ко

Жи-то-мир

Сні-жа-на

Бо-жен-ко

Жа-шків

Порівняй значення кожної пари слів. Чим воно цікаве?

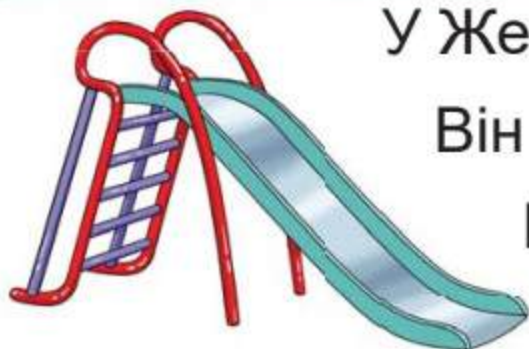
сумний
зажурений

теплий
жаркий

погожий
гарний

Спускайся з гірки, читаючи речення.

У Жені гарний настрій.

Він жартував.

І Жанна жартувала.

Обом було весело.

Разом із друзями пограй у відлуння — хтось читає склад, а хтось показує його й повторює.

Прочитай слова швидко і правильно.

ніж

морж

подорож

вуж

сторож

екіпаж

важко

ложка

смужка

книжка

ніжка

підружка

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Родина Журб^енків багато подорожу^є. Журб^енки мандрували гóрами, засмагали на побережжі морів. Побували навіт^ь у жаркій пустелі.

У подорожах Журб^енків завжди супроводжував песик Дружок. Він бігав за жуками і метеликами. Тікав від вужа. Стрибав разом із жабками. Дружок усім піднімав настрій.

Подорожі були з пригодами і жартами. Про мандрівки Журб^енки весело розповідали знайомим.

Визнач місце букви «**ша**» в словах. Розкажи, що робить буква «**ша**» на малюнках.

Прочитай завдання Читалочки.

аш	іш	ош	еш	иш	уш
ша	ші	шо	ше	ши	шу

ви**ш**ивати

шум

шепіт

ві**ш**ивка

шумно

шепотіти

ви**ш**ива́нка

шуміти

по**ш**епки

Спускайся з гірки, читаючи речення.

Рушник.

Волошки і шипшина.

На рушнику вишиті волошки.

А на скатертині — шипшина.

Вишивали мама і Марина.

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Мама і Шура гарно шили і вишивали. Вони вирішили приготувати рідним подарунки.

Бабусі вишили рушника. Малому Мишкові мама пошила штани. А Шура вишила на кишені машинку. Татові приготували теплу шапку. Шура вишила на ній сніжинку. Мамі Шура вишила серветку. А мама Шурі — вишиванку.

Усі подарунки зроблені від душі.

Визнач, де **вішивка**, а де — **вишиванка**.

Вішивка —
вишитий візерунок.

Вишиванка —
вишита сорочка.

Ш ш

Прочитай завдання Читалочки.

Ша	Ші
Шу	Ше
Ши	Шо

Шу-ра

Ше-пе-тів-ка

Ше-стак

Шо-стка

Ше-ре-мет

Шар-го-род

швид-ко

ше-сте-ро

шкар-пé-тки

шум-но

шо-стий

ша-пка

стра-шно

стар-ший

шу-ба

Прочитай текст. Придумай заголовок.

У Шури теплі шкарпетки,
шуба і шапка. Тому́ морози
Шурі не страшні.

Вона бере санки і йде на
гірку. Там багато дітей.

Усім весело.

Прочитай разом зі Щебетунчиком.

Ша-ша-ша — солодка жовта груша.
Шу-шу-шу — варила мама кашу.
Ши-ши-ши — букви старанно пиши.
Ші-ші-ші — заробити гроші.

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Малий Мишко вперше прийшов до школи. Його привів старший брат Сашко. Сашко вже в шостому класі. А Мишко лише наступного року піде в перший клас.

У школі красиво й затишно. Широкі коридори, просторі світлі класи. У класі Мишко підійшов до дошки і спробував писати.

Потім Сашко показав Мишкові спортивний зал, бібліотеку.

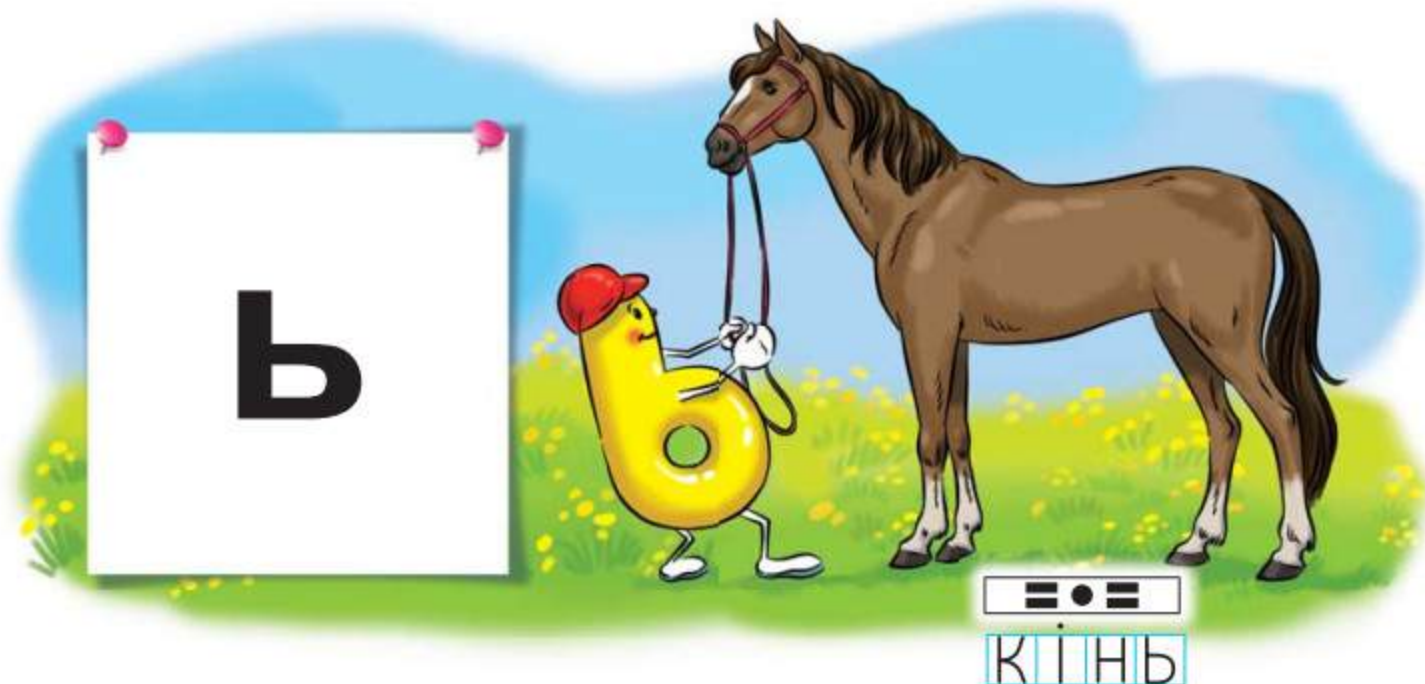
Мишко був задоволений.

— Скоріше б уже в перший клас, — прошепотів він.

А тобі у школі добре?

Визнач місце букви «м'який знак» у словах. Розкажи, що робить буква «м'який знак» на малюнках.

Прочитай завдання Читалочки.

сі
бі
пóсті

ль

сі-рень-кий
бі-лень-кий
си-вень-кий

де
ті
осі

нь

ле-гень-кий
ма-лень-кий
то-нень-кий

паль

ма
то

Прочитай разом зі Щебетунчиком.

Ось-ось-ось — з лісу вийшов лось.
Ень-ень-ень — виліз жук на пеня.
Інь-інь-інь — під деревом тінь.
Ась-ась-ась — у ставку карась.
Іль-іль-іль — подай, будь ласка, сіль.

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

БУЛЬКА І БУРУЛЬКА

Сі^ренький котик Булька вийшов з будинку. На мить він зупинивсь на ґанку. Лег^енький вітер залоскотав йому тоненькі вуса.

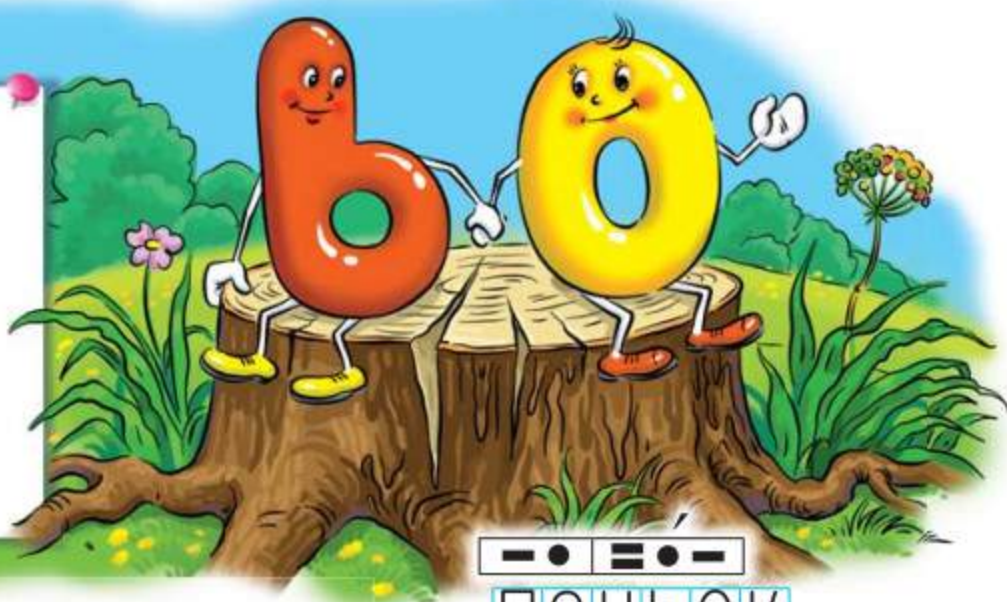
Раптом на носик котикові впала кра^пелька води. Булька задер голову догорі. Над ним висіла прозора бурулька.

— Скоро весна, — подумав котик. — Розтане сніг і побіжать струмки. Дерева стануть зеленими. Пташки співа^тимуть веселі пісенькі. Тоді увесь день буду гратись у дворі.

ьо

ПЕНЬОК

Прочитай завдання Читалочки.

со	сьо
но	ньо
ло	льо
то	тьо

сьо → мий
→ годні

слон
сльози

сон
сьомга

польовий
кольоровий
дорога
бадьорий

Спускайся з гірки, читаючи речення.

Сьогодні гарний деньок.

Ми у літньому лісі.

Ось старий пеньок.

На нього сів кольоровий метелик.

Але ж пеньок не квітка?

Прочитай текст. Придумай заголовок.

У Петрика тато льотчик. Сьогодні у нього тренувальні польоти. Петрусь також марить літаками. Він виросте і стане льотчиком.

Прочитай разом зі Щебетунчиком.

Ень-ень-ень — сьогодні гарний день.
Ри-ри-ри — барвисті кольори.
Ва-ва-ва — дорóга польова.
Ок-ок-ок — сіли на пеньок.

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

У ЛЬОНІ ІМЕНІНИ

У ма^ленького Льоні сьогодні іменини. До нього прийшли друзі. Вони при^несли різні подар^унки.

Івась подар^ував Льоні мильні бўль^башки. Вони були легенькі і вільно плавали в повітрі. Олесь приніс альбом і ко^лорові олівці. Аліна подар^увала ігра^шкову карусель. Мишко — повітр^яні кульки. А Петрусь приніс справж^нісінький бінокль.

Мама Льоні за^просила гостей до столу і приго^стила пирогом. Діти задо^волено смаку^вали.

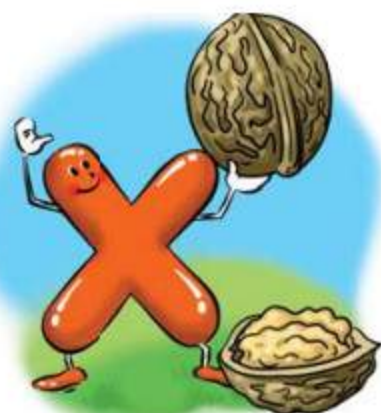
Xx

ХОЛОДИЛЬНИК

Визнач місце букви «**ха**» в словах. Розкажи, що робить буква «**ха**» на малюнках.

Прочитай завдання Читалочки.

ах	ох	ух	ех	их	іх
ха	хо	ху	хе	хи	хі

х → віст
х → мара

халат
халва

ру →
да → х
мо →

холод
хокей

горо → х
горі →

хустка
художник

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Зима. Хри^{сти}нка була вдома сама. Раптом хтось посту^{ка}в у вікно. Хри^{сти}нка насто^{ро}жено запитала:

— Хто там?

Ніхто не від^{по}вів. Знову за вікном загур^{ко}тіло. Хри^{сти}нка захо^{ва}лась за штору. Раптом хтось від^{хи}лив двері.

— Хто там? — триво^{жи}лась Хри^{сти}нка.

— Де ти, Хри^{сти}нко? — сказав зна^{йо}мий голос.

— Мамо! — зраділа донька. — Хтось стукав до мене у вікно.

— То ху́га.

— Хто-хто? — пере^{пи}тала Хри^{сти}нка.

— Хур^{то}віна, віхола, заметіль.

— Так багато стукало?

— Та ні, одна! — усмі^{хну}лась мама.

За Аллою Свашенко

Розгадай ребус.

~~а~~

омор

Xx

Прочитай завдання Читалочки.

Ха	Хо	Ху	Хе	Хи	Хі
----	----	----	----	----	----

Хо-ма́
Ха-ри-то́н

Хо-мен-ко
Ха-не́н-ко

Хар-ків
Хер-сон

Прочитайте удвох.

- Хто сьогодні на льоду?
- Хома і Харитон.
- У кого шайба?
- Шайба у Хоми.
- Хто забив гол?
- Харитон.
- Хокей — гра для сміливих і спритних.

Поясни, що в реченнях не так. Прочитай їх, виправивши помилки.

У слона замість носа хатка.
На спині у равлика хобот.
На морі пінилися великі хóванки.
Діти грали у хвилі.

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

ХИТРИЙ ХОМА

Хома не хотів ходити до школи. Він удавав, ніби захворів. Лежав тихо в ліжку. Ховав голову під пухову ковдру.

Мама схви́лювано метуши́лась коло Хоми. Поставила термóметр. Заварила чай з лі́карських трав. Дістала малину, калину, смородину.

Хома все спожи́вав, але не видужу́вав. Поки не прийшли його друзі. Вони хотіли за́просити Хому пограти в хокей. Але ж він хворий!

Слово «хокей» мало диво́вижну силу. У Хоми одразу зникла хвороба. Він пове́селів і став просити маму відпу́стити його на хокей.

— Ох і хитра в тебе хвороба! — усмі́хнулась мама.

Чч

ЧОВЕН

Визнач місце букви «**че**» в словах. Розкажи, що робить буква «**че**» на малюнках.

— • — — •

— • — — •

— • —

Прочитай завдання Читалочки.

ач	уч	еч	ич	іч	оч
ча	чу	че	чи	чі	чо

час → то
→ ник
→ тина

очі

овочі

чис → ло
→ то
→ тий

чуб

чубчик

чай → ка
→ ник

читати

читачі

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Жив собі зайчик. Дуже скромний і ввічливий. Одного разу він вирішив переночувати в печері.

Спочатку — зазирнув усередину. Там нікого не побачив. Але вирішив привітатись із печерою.

— Здрастуйте, добра печеро! Будь ласка, дозвольте мені увійти.

А в темному куточку печери вже відпочивала лисичка. Почувши зайчиків голосок, зраділа.

— Заходь, заходь, зайчику, — гостинно запросила вона. Зайчик упізнав лисиччин голос. Відчув небезпеку.

— Вибачте, — поспішно сказав він, — не буду вас турбувати.

І швидко помчав від печери подальше.

Так увічливість уберегла зайчика від біди.

Розгадай ребус.

Ч М

Прочитай завдання Читалочки.

Чу	Чі
Чо	Чи
Че	Ча

Чер-ка-си
Чер-ні-гів
Чай-ки

Ча́й-чен-ко
Чу-ма-че́н-ко
Чер-не́н-ко

рі
ру
ка
сві

→ → → → чка

суни
сини
води
крини

→ → → → чка

Прочитай скоромовку.

Засвітило сонечко
у наше віконечко.
Біжимо до річечки
зустрічати літечко.

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Від спеки річка ніби схудла. У ній поменшало води. Там, де була вода, тепер лежать іржаві консервні банки, покручений дріт, різні поламані речі.

Сергійко ніколи не бачив річку в такому поганому стані. Соромно стало йому за хлопців, за себе, за всіх... Навіть здалось, ніби річка хвора і просить:

— Вилікуйте мене, прибейте сміття.

Сергійко негайно приступив до роботи. Почав чистити річку.

— Друзі прийдуть, — думав він, — і захочуть допомогти. Річчина хвороба виліковна.

За Василем Струтинським

Яя

яблука

Визнач місце букви **я** в словах. Розкажи, що робить буква **я** на малюнках.

Прочитай завдання Читалочки.

язик
яхта

стояти
сіяти

мрія
надія

Яблунько, яблунько зелененька,
кинь мені яблучко солоденьке.
Хочу того яблучка скуштувати,
та не можу гілочки я дістати.

Катерина Перелісна

— • — • —
д я т е л

Прочитай склади і слова.

а	да	ла	на	са
я	дя	ля	ня	ся

лялька няня
земля кишеня

Прочитай текст. Придумай заголовок.

У Ромасево́му садку ростуть яблуні. І вродили там тільки яблука. А Ромасеві закортіло гру́шки. Підійшов Ромась до тину. Почав пере́лазити у сусідній садок до Петрика. Там жовтіли груші.

Раптом заче́пився за гвіздок. А штанці́ дир-р! — і розі́рвалися.

Де не взявся Петрик. А в руках у нього соковита грушка.

— Ромасю́, — каже Петрик, — хочеш, я тебе грушко́ю приго́щу, а ти мене — яблуком?..

Сидить Ромась на лавочці́, тримає́ грушу та й думає́: «І чому я так, як Петрик, не здогада́вся зробити?»

За Наталею Лапікурою

Яя

Прочитай завдання Читалочки.

Я-на
Я-ро-слав

ма^лята
зві^рята
пог^ляд

Я-кі-мен-ко
Ян-чу^к

ли^стя
піс^ня
кух^ня

Я-рém-че
Я-го-тін

зна^ння
воло^сся
взу^ття

Прочитайте удвох.

- Яблуко яке?
- Стигле, жовте, солодке.
- Ягоди які?
- Лісові, смачні, поживні.
- А буряк який?
- Столовий, червоний, соковитий.
- А яка картопля?
- Велика, кругла, корисна.

Спускайся з гірки, читаючи речення.

Посадила Оля жменьку квасолі.

А врожай зібрала —

аж дві жмені стало.

Здиву^валася вона:

де ж взялася ще одна?

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

У ДЯДЬКА ВАСИЛЯ

Яна і Ярослав побували в дядька Василя. Він живе у селі Ягідному. Дітям там сподо^балося.

У дядька Василя велике госпо^дарство. Тут і корова, і коза, і свині. А в них малі дітки. У корови теля, у кози козеня, у свині поросята.

Госпо^дарство стереже пес Рябко. А на ґанку нявчить кішка Яся. У Ясі пу^хнасте кошеня. Його назвали Ясько́м.

Дядько Василь — гарний господар. У нього всі тварини до^глянуті.

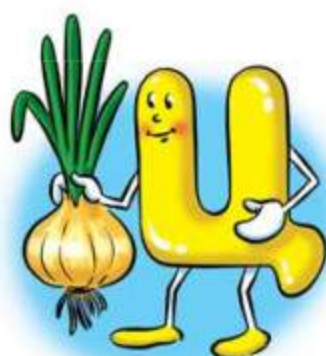

цукерки

Визнач місце букви «це» в словах. Розкажи, що робить буква «це» на малюнках.

Прочитай завдання Читалочки.

ац	оц	уц	ец	иц	іц
ца	цо	цу	це	ци	ці

цукор

цукровий

тане

ране

пере

ць

цирк

цирковий

серце

сонце

віконце

цегла

цегляний

рукави

сини

паляни

ця

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

НА УРОЦІ

Сьо^{го}дні на уроці ми вив^{ча}ли букву «це». Учи^{тель}ка пропону^{ва}ла цікаві завдан^{ня}. Споч^{ат}ку ми шукали букву «це» в скор^омовці:

Рано-вранці у ху^{сти}нці
при^{не}сли зайці го^{сти}нці.

Потім читали вірши^к про синиці і суниці. А в кінці уроку вчи^{тель}ка повісила на дошці мал^юнки. Оленці доручила вибрати ті, у назві яких буква «це» на початку. Оксанці — у серéдині слова. А Гриць вибирав слова з буквою «це» в кінці.

Оленка взяла цукерку, цирк і цибулину. Оксанка — паляницю і сонце. Гриць тримав у руці тільки палац.

А олівець і перець зали^{ши}лись на дошці. Хто повинен узяти ці мал^юнки?

Цц

ЦАРІВКА

Прочитай завдання Читалочки.

Ца	Це	Цо
Ці	Цу	Ци

Ца-рів-ка
Цвір-ку-ні

Ца-ру́к
Ца-ре́н-ко

цвях
цуценя́

конце́рт
залізни́ця

цікавий
цінува́ти

Прочитай речення.

Горобці і синиці — птахи.

Зайці і лисиці — звірі.

Цегла і цемент — будівельні матеріали.

Поясни, що в реченнях не так. Прочитай їх, виправивши помилки.

На грядці дозріла синиця.
У саду поселилась суниця.

Утвори слова за зразком.

Багато

пальці

молодці

місяці

прапорці

Один

палець

...

...

...

Прочитай текст. Придумай заголовок.

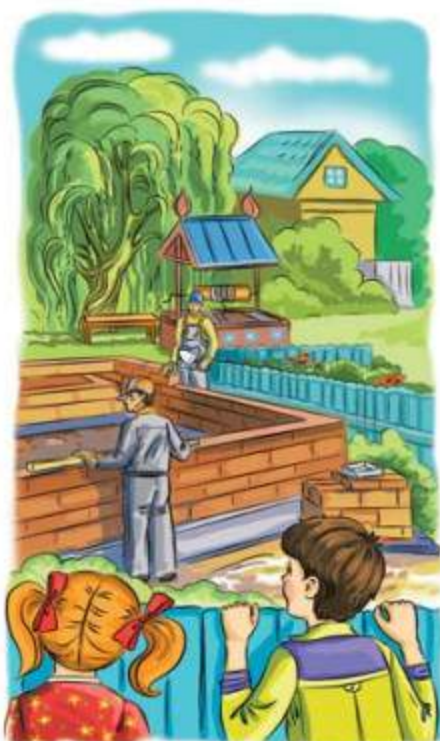
Цього року наші сусіди будували будинок. Машина підво^{зи}ла цемéнт, цеглу, цв'яхи.

Взялися виби^{рати} місце для криниці. На ділянці росла верба. Там і криниц^ю викопали. Бо в народі кажуть:

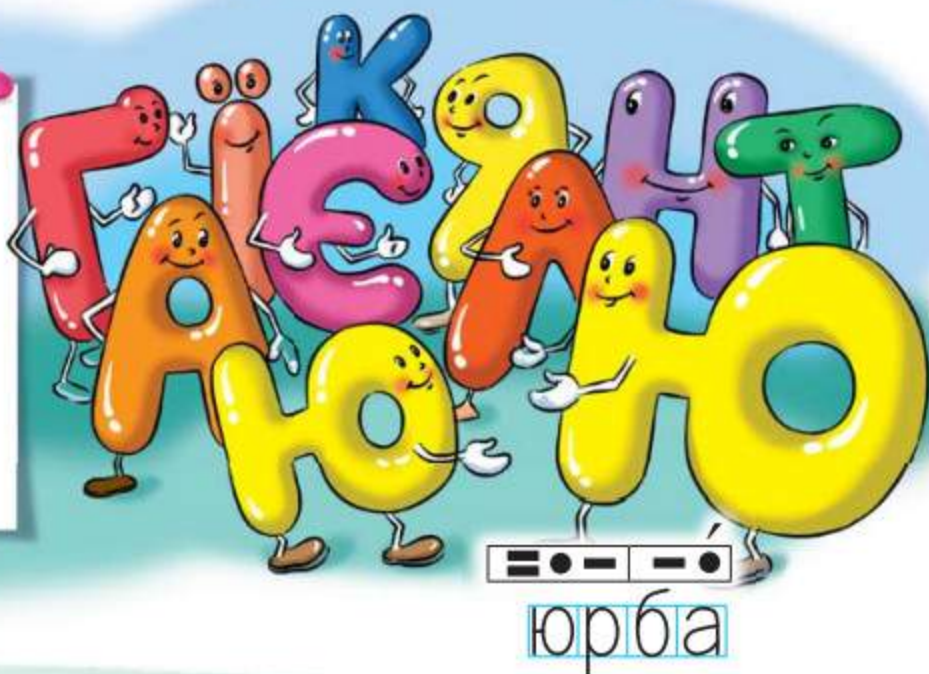
— Де вербиця, там смачна водиця.

Будів^{ництво} тривало ціле літо. Спочатку заклали з цементу міцний підмúрок. За два місяці віму^{ру}вали з цегли стіни. Потім звелí дах, по^{ста}вили вікна і двері.

Спо^{сте}рігати за будів^{ництвом} дуже цікаво.

Юю

Прочитай завдання Читалочки.

ю — ний
— нак
— шка

зна —
умі — ю
літа —

чита —
буду — ю
співа —

Спускайся з гірки, читаючи вірш.

Юра рибку упіймав,
Гриць картоплі накопав,
Петрик із кринички
витягнув водички.
А маленька Юля
принесла цибулі,
крóпу і петрушки —
зварить мама юшки.

Ігор Січовик

Прочитай склади і слова.

у	ду	лу	ну	су
ю	дю	лю	ню	сю

люди

рюкзак

любов

тюльпан

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Дідусь Юхим подарував Юркові книжку про верблюдів. Вона була з яскравими малюнками і дуже цікава. Юрась захопився книжкою. Навіть про іграшки забув.

Із книжки він дізнався, де живуть верблюди. Чому на спині в них горби. Як довго вони можуть обходитись без води і їжі.

Юркові захотілося побувати в пустелі і побачити живого верблюда.

— У пустелю потрапити складно, — сказав дідусь. — А в зоопарк підемо. Там побачиш справжнього верблюда.

Юю

Прочитай завдання Читалочки.

Ю-рій
Юр-ко́
Ю-рась

Ю-лі-я
Ю-ля
Ю-лень-ка

Ю́-щен-ко
Юр-чу́к
Ю-хі́-мен-ко

гріють
плавають
пірнають
виринають

годують
готують
рятують
шукають

зеленіють
прибирають
поливають
зрізають

Прочитайте удвох.

- Куди збираються Юрко і Юля?
- Юрко йде до музично **ї** школи.
- А Юля ходить у художню студію?
- Так, вона вчиться там малювати.
- Що діти беруть із собою?
- Юрко бере скрипку, а Юля — **ф**арби і пензлики.

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

ДРУЗИ

Юля і Юрко — справжні друзі. Вони всюди разом. Уранці поспішають до школи. У класі сидять за першою партою. Дружно працюють на уроках: читають, пишуть, малюють. А на перерві любляють розважатися.

Юрко і Юля схожі між собою. Мають біляве волосся. З-під брів виблискують сірі очі. На носиках рясніють веснянки. І сміються друзі однаково весело.

Юля і Юрко завжди допомагають одне одному.

А в тебе є друзі? Розкажи про них.

Єє

Прочитай завдання Читалочки.

є	→	НОТИ	заєць
	→	диний	яєчко
	→	днає	краєчок
віта	→	ється	охороня
вмива	→		грі
одяга	→		прибира
			є

Прочитай разом зі Щебетунчиком. Добери пропущені слова.

Ає-ає-ає — він багато
Іє-іє-іє — гарно сонце
Оє-оє-оє — тут зустрілись
Ує-ує-ує — пензликом

Прочитай слова.

давнЄ колишнЄ
вечірнЄ справжнЄ
літнЄ третЄ

небо СИНЄ

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Лісники і єгері пильнують ліс. Лісники охороняють рослини. А єгері піклуються про тварин.

Єгор Петрович працює єгерем. Одного разу він знайшов біля озера хворого єнота. Приніс додому і помістив його у вольєр.

У Єгора Петровича є донька Єва. Вона доглядає єнота. Подає йому яєчко, окраєць хліба, лє водичку. Єнот ласує, але мріє повернутись у ліс.

Розгадай ребус.

Єє

Прочитай завдання Читалочки.

Єв-ген

Є-ва

Єв-ро-па

Єв-ге-нія

Є-гор

Єв-па-то́-рі-я

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Євген і Єва побачили в кущах гніздо.
Вирішили заглянути до нього.

— Тут яєчка, — таємниче сказала Єва.

— Аж три, — прошепотів Євген.

— Не будемо їх чіпати. Пташка може
покинути гніздо, до якого торкалися люди.
Тоді з яєчок не вилупляться пташенята.

Діти відійшли від гнізда. Прилетіла
пташка. Вона вмостилася на яєчках.

Єва і Євген полегшено зітхнули.
Пташка не покинула гнізда. Пташенята
вилупляться.

Спускайся з гірки, читаючи вірш.

Єва малює, Єва співає,
Єва танцює і вишиває;
страви готує, брата годує,
підлогу миє — все Єва вміє.
Ігор Січовик

Прочитай вірш. Придумай заголовок.

Євген горіхи роздає:
— Оце — моє, оце — твоє.
— А це чие?
— Це теж моє,
бо вже горіхів не стає.
А в вас такий Євгенко є,
що так горіхи роздає?

Любов Пшенична

Прочитай мудрі вислови.

ЗАПАМ'ЯТАЙ!

У жадібних людей не буває друзів.
Жадібних ніхто не поважає.

КОРИСНА ПОРАДА

Не будьте жадібними,
а будьте **Щ**едrimi!

її

ї ж ак

Прочитай завдання Читалочки.

ї → жа
→ жак
→ дальня

лі-лі-ї

зві́-ча-ї

трам-ва-ї

по →
за → їхали
при →

ї-зди-ти

по-їзд

по-їзд-ка

Прочитай вірш. Придумай заголовок.

Їжачок-хитрячок
із голок і шпичок
пошив собі піджачок.
І у тому піджачку
він гуляє по садку...

Платон Воронько

Прочитай разом зі Щебетунчиком.

Їхали ми, їхали, до річки доїхали,
місток переїхали, на лужок заїхали.
Стали, відпочили і далі поїхали.

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

ЇЖАЧОК НА ДАЧІ

Улітку Тетянка з бабусею відпочивали на дачі. Якось у їхній двір зайшов їжачок. Бабуся напоїла його молочком. З того часу їжачок приходив кожного дня. Тетянка частувала його ковбаскою, сиром, печивом.

— А що їстиме їжачок узимку? — стурбовано запитала Тетянка.

— Узимку йому не потрібна їжа, — відповіла бабуся. — Він залягає в сплячку. Вімостить собі восені кубельце із сухої трави. І спить там аж до самої весни.

украї́нці

Прочитай завдання Читалочки.

їх
їм
її

краї
країна
Україна

українка
українець
український

Київ
київський

Миколаїв
миколаївський

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Ми живемо́ в Україні. Наша країна велика і красива. Куди не поїдеш, побачиш зелені гаї, безкраї поля, великі ріки і малі ручаї.

В Україні багато міст і сіл. Столиця України — місто Київ.

Ми пишаємо́ся Україною і любимо її.

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

ЕКСКУРСІЯ ДО КИЄВА

До класу зайшла Ольга Миколаївна.

— У суботу їдемо на екскурсію в Київ, — повідомила вона. Усі зраділи і почали готуватися до поїздки.

Їхали поїздом. На київському вокзалі пересіли в екскурсійний автобус і поїхали містом.

Побували на майдані Незалежності, у Музеї води. Побачили виставу в ляльковому театрі. Милувалися Дніпром. Відвідали Пейзажну алею.

Після екскурсії із захопленням ділилися своїми враженнями.

Київ — чудове місто!

А що ти знаєш про Київ?

Ф ф

ф о н т а н

Визнач місце букви «**еф**» у словах. Розкажи, що робить буква «**еф**» на малюнках.

ф а з а н

ф о т о г р а ф

ф у т б о л

Прочитай завдання Читалочки.

аф	іф	уф	иф	еф	оф
фа	фі	фу	фи	фе	фо

ф а р б а

ф а б р и к а

ф а з а н

ф о р м а

ф о к у с

ф о т о г р а ф

ф у т б о л

ф у т б о л і с т

ф у т б о л ь н и й

Прочитай разом зі Щебетунчиком. Добери пропущені слова.

Фон-фон-фон — мобільний ...
Арф-арф-арф — одягаю теплий ...
Фін-фін-фін — в морі плаває ...
Фель-фель-фель — у руці новий ...

Прочитай текст. Придумай заголовок.

У Федька є альбом з фото**графі**ями. На них усе Федько́ве життя.

Най**пер**шу фото**графі**ю зробив його тато, коли Федько тільки наро**див**ся. А ось у Федька виріс перший зубчик. На іншому фото він у фіо**ле**тових туфликах робить свої перші кроки.

Та най**біль**ше Федькові подо**ба**ється фото**графі**я, де він із друзями грає у футбол. Це його улюб**ле**на гра.

Федько хоче нав**чи**тися фото**граф**увати. Він мріє про новенький фото**а**парат.

А в тебе є улюблені фотографії?

Ф ф

Прочитай завдання Читалочки.

Фа-ї-на
Федь-ко

Фе-ді-єн-ко
Фе-сен-ко

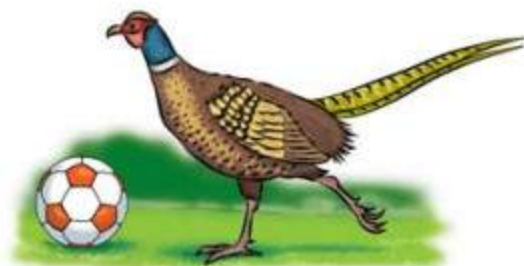
Прочитайте удвох.

- Куди прийшли Фаїна і Федько?
- У дель**ф**інарій.
- Що робить Фаїна?
- Фаїна плаває з дель**ф**інами.
- А Федько?
- Федько її фото**г**рафує.

Прочитай вірш Тамари Коломієць. Придумай заголовок.

На майдані, де фонтан,
у футболу грав фазан.
Був би класний футболіст —
заважає пишний хвіст.

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Софійка потрапила на фіолетовий острів. Там росли фіолетові пальми. Між ними ходили фазани і фламінго.

Ось приїхала фіолетова карета. Вона зупинилась біля фонтана. З карети вийшла фея у фіолетовому вбранні. Вона підійшла до Софійки і стала показувати фокуси.

Раптом почувся мамин голос:

— Донечко, прокидайся!

Софійка відкрила очі, і фіолетовий острів зник. Дівчинка хотіла додивитися сон. Вона знову стулила повіки. Але фантастичний сон не повернувся.

А тобі сняться кольорові сні?

Визнач місце букви «**ща**» в словах. Розкажи, що робить буква «**ща**» на малюнках.

Прочитай завдання Читалочки.

аш	ущ	ощ	ищ	іщ	ещ
ща	щу	що	щи	щі	ще

ку
пла
бор

→ щ

щодня

щоденно

ща

вель

стя

слівий

щіліна

щедрівка

Спускайся з гірки, читаючи закличку.

Іди, іди, дощику,
зварю тобі борщику
і поставлю на дубочку
у зеленому гайочку.
Мені каша, тобі борщ,
щоб ішов рясніший дощ.

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Зібралися три щітки і
засперечались — яка з них
найбільш потрібна. Перша
мовила:

— Я дуже потрібна, бо чищу
одяг. Без мене люди будуть
виглядати неохайно.

— А я чищу взуття, — обізвалася друга
щітка. — Людину в брудному взутті ніхто
охайною не назве.

— Найпотрібніша я, — сказала третя. —
Щоранку і щове́чора я чищу людям зуби.
А чисті зуби — це здорові зуби.

Яка ж щітка найпотрібніша?
Ти як думаєш?

Прочитай завдання Читалочки.

Ща Що Щі Щу Ще Щи

Ща-слі-ве

Ще-дрén-ко

Щав-лén-ко

Щу-ків-ка

Щи-па-чу́к

Щу-кін

Прочитай разом зі Щебетунчиком. Добери пропущені слова.

Ощ-ощ-ощ — пішов холодний

Ащ-ащ-ащ — одягай скоріше

Щу-щу-щу — всі сховались від

Прочитай, щоб зрозуміти.

Щéдрий — охоче ділиться тим, що має.

Щаслі́вий — сповне́ний радості і щастя.

Прочитай текст. Придумай заголовок.

— Що таке Батьківщина? — запитала у мами дитина. Мама щиро усміхнулась і сказала:

— Давай поміркуємо разом. Від якого слова утворилося слово Батьківщина?

— Від слова батько.

— А ще?

— Батькі, ба́тьківський.

— Тож Батьківщина — це все, що поєднано з батьками: ба́тьківський дім, рідне місто чи село. А ще країна, у якій народилася людина.

Батьківщина є в усіх. Наша Батьківщина — Україна.

Що ти можеш розказати про свою Батьківщину?

Прочитай і зрозумій

Спускайся з гірки, читаючи загадку.

Він продукти зберігає,
їжу в холоді тримає.
Є у ньому моро^зильник.
Зветься диво — ...

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Якось Юрко вирішив налякати Іринку і сказав їй:

— У холо^дильнику хтось живе!

Та Іринка не зля^калася, а відповіла:

— Я знаю.

Відчи^нили вони холо^дильник, а там Снігова баба. Компот з каструлі попиває.

— Зачиніть двері, — каже, — спекотно!

Тут до кухні зайшла мама.

— Заберіть її, — сказала. — Куди я салат по^ставлю?

Снігова баба мовила:

— До^звольте мені ли^шитися!

І Юрко з Іринкою стали просити батьків лишити Снігову бабу.

— Зробимо так, — сказав тато, — поки зима, нехай живе надвóрі. А потім відве^земо її на фабрику морозива. Там зимно і смачно.

— Ура! — зраділи Юрко, Іринка і Снігова баба.

За Тетяною Савченко

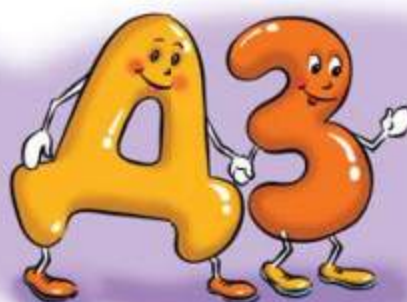
Поясни, що на малюнку не так, як у тексті.

Розгадай ребус.

холо ~~бу~~

дзіга

дз'юб

а	о	у	и	е	і	я	ю
дза	дзо	дзу	дзи	дзе	дзі	дзя	дзю

Прочитай назви малюнків.

дзво-ник

ку-ку-ру-дза

гу-дзи-ки

Прочитай текст. Придумай заголовок.

У лісі дзюркотів струмок. Над ним схилились лісові дзвіночки. Вони дивились у воду, як у дзеркало.

Прилетів гедзь. Він став хитати дзвіночки. Хотів, щоб вони задзвоніли. Гедзь не знав, що лісові дзвіночки не дзвонять.

Прочитай сполучення слів. Склади з ними речення.

вода дзюрчить

кукурúдзяні пáлички

горобець дзьобає

солодкі родзй́нки

Прочитай текст. Придумай заголовок.

Олесь і Марійка люблять дивитися по телеві́зору передачі про тварин. Сьогóдні діти дізнались багато цікавого про дзьобі́ птахів.

Виявля́ється, дзьоб у птаха — не прикраса. Ним він добуває їжу. Дзьоби у птахів дуже різні.

У качки дзьоб плóський. Ним вона збирає їжу на поверхні води. Дзьоб папуги й горобця нагадує кусачки. Птахи подрі́бнюють ним насіння. Дуже міцний дзьоб у дятла. Він роздо́вбує дзьобом кору на деревах. Дістає шкі́дливих личинок і комах.

[дж]

Д Ж М І Л Ь

а	о	у	и	е	і
джа	джо	джу	джи	дже	джі

Прочитай назви малюнків.

джип

бджо-ла

джин-си

Прочитай завдання Читалочки.

сидіти — сиджу́
ходити — ходжу́
їздити — їжджу́

радити — раджу́
будити — буджу́
садити — саджа́ю

Прочитай сполучення слів. Склади з ними речення.

лісове джерелó
маленьке джерельце
джерельна вода

солодкий джем
теплий джемпер
непрохідні джунглі

Прочитай скоромовку разом зі Щебетунчиком.

Дзвінко джерело дзюрчить.
Над дже^{ре}льцем джміль дзижчить.
Тетяна Лисенко

Прочитай вірш. Придумай свій заголовок.

БДЖІЛКА

Я гукнув учора бджілці,
щоб зіграла на сопілці.
Але бджілка не змогла —
дуже за́йнята була.

Я сказав сьогодні бджілці,
щоб зіграла на сопілці.
Але бджілка не схотіла —
до квіток на луг спішила.

Завтра бджілці я скажу:
— Я тобі допоможу.
А як меду назбираєм —
на сопілці вдвох заграєм.

Сергій Цушко

Розгадай ребус.

пер

;

(апостроф)

Прочитай на́зви малюнків.

хом'як

5

п'ять

реп'яхи

Прочитай завдання Читалочки.

б'є
б'ють
сім'я
м'ята

п'є
п'ють
п'ята
солов'ї

в'є
в'ють
комп'ютер
подвір'я

Прочитай вірш Олени Полянської. Придумай заголовок.

Кіт-воркіт муркоче —
мишку з'їсти хоче.
Каже: — У комп'ютера
мишка є комп'ютерна.
Заведіть під ліжком
і для мене мишку!

Прочитай текст. Придумай заголовок.

У Мар'янки і Дем'янка дружна сім'я.

Найстарша в сім'ї — бабуся Уляна. Вона в'яже онукам м'якенькі шкарпетки і любить сидіти за комп'ютером.

Поруч Мар'янка бавиться з хом'ячком. Дем'яно поливає кімнатні квіти, щоб не зів'яли. Мама разом із татом спекла пиріг і тепер заварює чай із м'ятою.

Уся сім'я сідає за круглий дерев'яний стіл. Мама люб'язно пригощає пирогом. Тато розливає чай і повідомляє новини з комп'ютера. Бабуся запитує, чи сподобалися Мар'янці в'язані рукавички. Дем'яно розповідає, як забив на футболі аж два м'ячі.

Прочитай і зрозумій

Прочитай текст.

АЛФАВІТ

Алфавіт. Ти, напевно, вперше чуєш це слово. Хочеш знати, що воно означає?

Алфавітом називають розташовані в певному порядку букви. Алфавіт ще називають абеткою або азбукою.

На цій сторінці ти бачиш український алфавіт. В алфавіті подано великі і малі букви. Під кожною буквою — її назва.

Прочитай назви букв алфавіту.

А а Б б В в Г г Ґ ґ Д д Е е

а бе ве ге ґе де е

Є є Ж ж З з И и І і Ї ї Й й

є же зе и і ї йот

К к Л л М м Н н О о П п Р р

ка ел ем ен о пе ер

С с Т т У у Ф ф Х х Ц ц Ч ч

ес те у еф ха це че

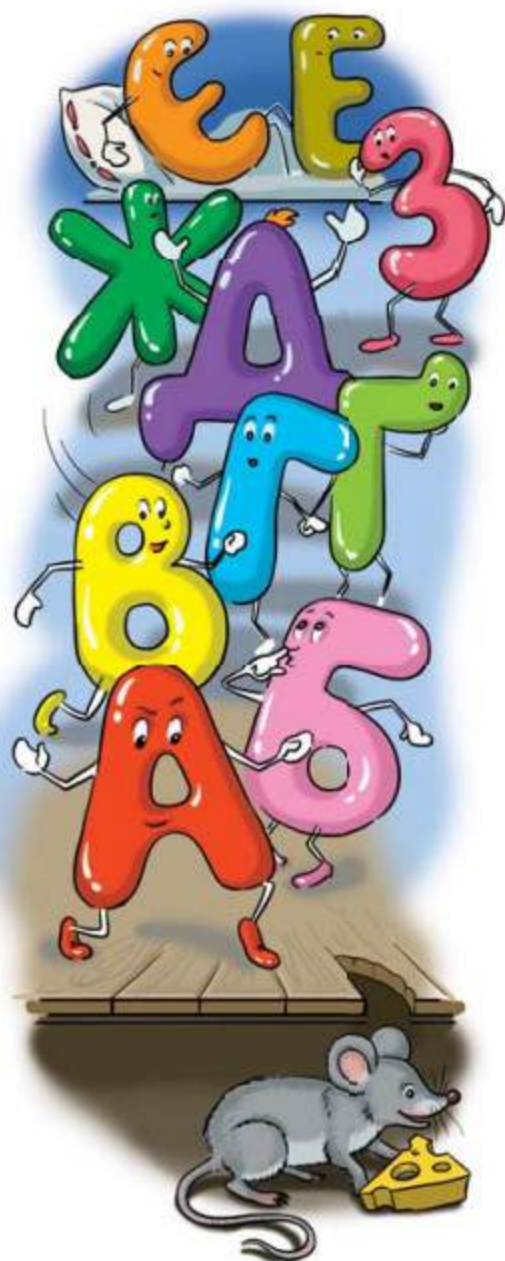
Ш ш Щ щ Ъ ъ Ю ю Я я

ша ща м'який
знак ю я

Прочитай вірш Ліни Біленької. Придумай заголовок.

Буква **А** затёмна встала,
розбудила букву **Бе**:
— Чуєш? — злякано сказала, —
мишка в за́бутку шкребе.
Бе зіско́чила з полиці
і термóсить букву **Ве**:
— Розшу́кати негайно кицю —
всім завдання бойове!
Ве мерщій до **Ге, Ѓе, Де**:
— Хто з вас знає, кия де?
Ге, Ѓе, Де того не знали,
та швиденько повста́вали,
підняли **Е, Є, Же, Зе**:
— Хто до кия́ повезе?
Тут вся азбука просну́лась,
одягну́лась та узу́лась:
— У похід усі на мишку!
Турбува́ти на́що кішку?!
— Нас багато! — каже **Зе**, —
мишка нас не погризе!
Налякали букви мишу.
Утекла. Настала тиша...

Запитання для уважного уважних читачів і читачок.

1. Яка буква найперша почула шкря́бання мишки?
2. Чому букви не турбували кішку?

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай і відгадай загадку Читалочки.

Теремок повзе.
На собі його везе
власник багатий,
слизький і рогатий.

Прочитай вірш.

ХТО В ХАТЦІ ЖИВЕ?

Побачила вчора й злякалася трішки:
на спині — хатина, під стріхою — ріжки.
Ті ріжки ворущаться, наче антени,
і вказують шлях із хатини до мене!
— Хто ж мешкає в ній — риба, птиця чи звір?!
Ой, краще швиденько заскочу у двір,
сховаюсь отут, за кущами малини,
дивитися буду на дивну хатину:
чи їздить, чи ходить, колеса чи ніжки?
Та в хатці злякались — сховалися ріжки...
Я довго сиділа в малині зеленій,
дивилась на хатку, а хатка — на мене.

Любов Голота

Запитання для уважних читачів і читачок.

1. За ким спостерігала дівчинка?
2. Які ще тварини мають роги?
3. Чим роги равлика відрізняються від рогів корови, оленя чи кози?
4. У яких тварин роги небезпечні? Чому?

Прочитай закличку разом зі Щебетунчиком.

Равлику-павлику,
вистав свої різки!
Тобі два, мені два,
поділимось обидва.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай і відгадай загадку Читалочки.

Як веселка, кольоровий,
має здібності до мови.
Слово птаху лиш скажіть,
він його повт́орить вми́ть.

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

ПАПУЖКА

Тато відкрив дверцята клітки, і папужка вилетів у кімнату.

Він весело закричав і сів на шафу. Потім перелетів на вікно і довго спостерігав, як стрибають горобці по гілках дерева.

— Тату, а як ти його зловиш, щоб знову посадити в клітку? — запитав Тарасик.

— Е, синку, щоб тварини тебе слухались, треба хитрощі знати. Я папужку випустив голодним. А тепер приберу клітку, насиплю корму в годівничку, наллю чистої водички, і він сам полетить у клітку, — розповідав тато.

Так і сталося. Папужка, хоч і спостерігав за горобцями, а й свою клітку не залишав без уваги. Тільки-но тато насіпав вівса́ в годівничку, папужка злетів з вікна — і в клітку. А тато закрив дверцята.

За Людмилою Борщевською

Запитання для уважних читачів і читачок.

1. Що турбувало Тарасика?
2. Який секрет знав тато, щоб повернути папугу в клітку?
3. Чи відомі тобі якісь секрети про птахів? Розкажи.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш Івана Олексича.

Бачить мати, як щось пише
її мала доня, та й питає:
— Що ти робиш?
— Пишу листа Тоні.
— Але ж ти, — сміється мати, —
не вмієш писати.
— То нічого, адже Тоня
не вміє читати.

Прочитай вірш Грицька Бойка.

ДЕ БУКВАРИК?

- Де твій букварик?
- В портфелі новому.
- Ну, а портфель де?
- У столику вдома.
- Взяв би зі столу.
- Так стіл же замкнувся...
- То відімкнув би.
- Ключа я позбувся...
- Де ж це той ключ?
- У портфелі новому.
- Ну, а портфель де?
- У столику вдома.

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Що розсмішило тебе в цьому вірші?
2. Поясни, як така пригода могла статися з хлопчиком.

Прочитай вірш Петра Кралюка.

ЩО РАЗОМ?

Малесенька Оля
в саду окрай хати
з букварика літери
вчиться читати.

— Ось, бачиш, комашка, —
вчить старша сестра, —
під нею три букви,
їх знати пора.

— Це О-о-о, — тягне Оля, —
це Си, а це А-а-а.

— А що буде разом?
— А разом... бджола.

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Що тебе розвеселило в цьому вірші?
2. Чи всі букви Оля називала правильно?
3. Як думаєш, чому Оля неправильно прочитала слово?
4. Поясни, що на малюнку не так, як у тексті.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом зі Щебетунчиком.

Він на вулиці хлопчик приємний:
і малих захищає, і чемний.
А як прийде додому — сестричку
він щоразу тягá за косичку.

Йосип Курлат

Прочитай текст.

У ГОСТЯХ І ВДОМА

Прийшов Янек до Стася в гості. Пальто повісив на вішалку. Витер черевики об підстилку. Зачесав волосся перед дзеркалом. Сказав бабусі: «Добрий день!» — і пішов у кімнату до товариша.

— Бачиш, Стасю, який твій товариш акуратний і ввічливий, — сказала бабуся.

Посіділи хлопці, подивилися книжкі. Потім Янек запросив:

— Ходімо тепер до мене.

Прийшли вони до Янека. Удома кинув Янек пальто в один куток, шапку — в інший і гукає до бабусі:

— Бабуню, то я зі Стасем. Повісь моє пальто і шапку!

Розглянь малюнок. Визнач, хто із хлопчиків Янек, а хто — Стась.

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Прочитай ту частину тексту, яка відповідає малюнку.
2. Прочитай, як вів себе Янек у гостях.
3. Як думаєш, чому Янек по-різному повадився у гостях і вдома?

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай лічилку разом зі Щебетунчиком.

Мама, тато, дід, бабуся —
всіх назву, не помилюся.
Старший братик і сестричка —
в нас сімейка невеличка.
Не спиняйте, бо зіб'юся:
мама, тато, дід, бабуся...
Старший брат, сестра і я —
отака у нас сім'я.

Варвара Гринько

Прочитай вірш Лесі Вознюк.

ТАТКО І МАТУСЯ

А у мого татка
широченні плечі:
зручно тут сидіти,
видно вдаль малечі.

Дужі та міцніючі
татко руки має.
Він мене високо
вгору підкидає.

А в матусі ручки
лагідні й тепленькі,
пригортають ніжно
до свого серденька.

Усмішка ласкава,
очі волошкові,
сповнені терпіння,
доброти, любові.

Як візьму за руки
тата і матусю,
то нічого в світі
з ними не боюся.

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Прочитай, що сказано у вірші про татка, а що — про маму.
2. Що ти хочеш розказати про свою сім'ю?

Відгадай загадки Лесі Вознюк.

З ним ніколи не сварюся,
іграшками поділюся.
Буду з ним дружити, грати.
Познайомтесь, це мій

Хитрі очі, дві косички.
У веснянках ніс та щічки.
Непосида невеличка
називається

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай і відгадай загадку Читалочки.

Як подивишся на нього,
бачиш в нім себе самого —
отаким, яким буваєш.
Що це, друже? Відгадаєш?

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

ФОКУС-МОКУС

Дітки показували фокуси-мокуси. Підійшла черга до Федька. Хлопчик подумав, подумав та й каже:

— Я вас усіх сфотографую. І кожному покажу його фотокартку. Як хтось буде не схожий, то́му віддам свій... фотоапарат.

Діти здивовано презирну́лись, адже у Федька не було фотоапарата. Та Федько не розгубився. Він згорнув трубочкою долоньки й приклав до ока.

— Увага! Знімаю! — і клацнув язиком. Порився в кишенях, узяв щось у жменьку.

— Тепер кожному покажу його фотокартку.

Вибачайте, що дуже маленька, — такий фотоапарат.

І підносить кожному у жменьці. Хто гляне, той усміхнеться.

— Я справді схожий, — каже всяк. Бо у Федьковій жменьці — маленьке люстёрко.

За Дмитром Чередниченком

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Який фокус-мокус придумав Федько?
2. Чому фотокартки хлопчик показував у жменьці?
3. Чи доводилося тобі показувати фокуси-мокуси? Які саме?
4. Розкажи, у що граєш ти зі своїми друзями.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом із Читалочкою.

Ти усміхнися небу,
усім, хто біля тебе:
і братику й сестричці,
і сонечку й травичці.
Люби усіх довкола,
удома та у школі,
і ця любов із Неба
повернеться до тебе.

Леся Вознюк

Прочитай вірш Валентина Бичка.

ВЕЛИКИЙ І МАЛИЙ

Жили собі сусіди
на вулиці одній;
два хлопці-непосиди —
великий і малий.

В усім були несхожі
сусіди-хлопчаки.
Один поводивсь гоже,
а другий — навпаки.

Малий, узявши книжку,
дідусеві чита.

Великий тягне кішку
із тину за хвоста.

Малий дає дорогу
малятам з дитсадка.

Великий із-за рогу
їм тиче кулака...

Тож, певно, по заслугі
дісталось хлопчикам:
в малого — всюди друзі,
великий ходить сам.

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Як думаєш, якому хлопчикові веселіше й цікавіше жити? Чому?

2. Прочитай вірш ще раз. Коли читаєш про кожного хлопчика, передавай голосом своє ставлення до нього.

Вибери слова, які називають добрі справи.

допомагаю усміхаюсь
ламаю дарую відбираю
турбуюсь бережу штовхаю
саджаю доглядаю

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом із Читалочкою.

Кожному в пісочниці
повозитись хочеться,
бо не просто в ній пісок:
тісто в ній — на пиріжок,
для фортеці цегла в ній,
для машин — гараж новій.
Ось чому в пісочниці
всім погратись хочеться.

Анатолій Костецький

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

ЧУЖА ІГРАШКА

Одного дня Сашко і Стасик будували у дворі замок із піску.

Сашко копав пісок совком і раптом бачить — щось блищить. Він розгріб пісок. А там красива маленька машинка.

— Стасику, дивись, яка гарна машинка! — сказав Сашко.

— Дуже гарна. Бери її собі, — запропонував Стасик.

— Ні, не візьму, це не моя машинка, — відповів Сашко.

— Але ж ти її знайшов. Значить, твоя.

— Ні, машинку треба віддати тóму, хто її загубив. У нашому будинку живе маленький хлопчик. Учора я бачив, як він грався такою машинкою. Я думаю, що це він загубив її в піску.

Сашко взяв машинку і відніс хлопчику.

— Це твоя машинка?

— Моя! Моя! — зрадів малюк.

За Людмилою Борщевською

Запитання для уважних читачів і читачок.

1. Хто із хлопчиків знайшов машинку?
2. Що порадив зробити зі знахідкою друг?
3. Як вчинили хлопчики?

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом зі Щебетунчиком.

Киця — друг,
комп'ютер — друг:
я люблю дружити.
Друзі — річка, ліс і луг,
і книжки, і квіти.
Ще я подружю́ з Мишком
і з веселуно́м Сашком,
та з Наталкою, яка
змайструвала літака.
Адже друзів, каже тато,
не буває забагато.

Наталка Поклад

Прочитай вірш.

СВАРКА

Рано-вранці за дрібнички
посварились дві сестрички.
— Не чіпай моєї книжки!
Не бери ведмедя Мишки!
— Віддавай мій олівець,
що поламаний кінець!

І шматок отої стрічки,
і лялькові черевички.
— В мій куточок не ходи!
Ми у сварці назавжди!
Посідали по кутках,
надулися — глянуть страх!
А надворі дощ і вітер,
дуже сумно так сидіти!
Де не глянеш — скрізь краплинки,
навіть прósвітку нема.
...Почекали дві хвилинки,
обернулись крадькома.
Вдвох одразу обернулись,
не хотіли — а всміхнулись.
Що за гра на самоті?
Вже й лялькі якісь не ті...
І, забувши всі дрібнички,
помирились дві сестрички.

Марія Пригара

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Прочитай, як дівчатка посварилися.
 2. Якою була погода в той день?
 3. Прочитай, як дівчатка помирилися.
 4. Чи доводилось тобі сваритись і миритись?
- Розкажи, як це відбувалось.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом із Читалочкою.

Одягну сьогодні зранку
святкове вбрання,
бо у мене нині свято —
день народження!

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

НАЙКРАЩИЙ ДЕНЬ

Усе-таки найкращий день — це день народження. Так думають усі хлопчики й дівчатка. У цьому ще раз переконався Сергійко.

Сьогодні Сергійкові сім років. На святковий обід прийшли його друзі. Кожен привітав іменинника і вручив подарунок. Стасик подарував машинку, Василько — блакитний літачок, Костик — конструктор, Владик — альбом і кольорові олівці. Глянув Сергійко на Мар'янку, і радісно забилося серце. Дівчинка тримала коробочку з маленьким кошеням. Живий подарунок!

— Вітаю тебе, Сергійку, — сказала Мар'янка. — Сьогодні в тебе стане на одного друга більше.

— Дуже дякую, — сказав хлопчик і притис до грудей пухкенький живий клубочок.

Марія Бабенко

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Скільки друзів прийшли привітати Сергійка?
2. Прочитай, хто що подарував.
3. Хто став новим другом Сергійка?

Розглянь малюнок. Назви імена дітей. Кого художниця забула намалювати?

Розкажи, як ти святкуєш свій день народження.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш Надії Кир'ян.

ХТО ЖАРТУЄ?

Ці слова, ці **С**ЛОВА
принесла́ мені **С**ОВА.
Їй приснився дивний **С**ОН,
що прийшов до неї **С**ЛОН.
Він зривав із гілки **С**ИВУ,
синювату, спілу **С**ЛИВУ.
Потім слон пішов у **К**АСУ,
потім завітав до **К**ЛАСУ,
де навчалася **С**ОВА,
що сказала ці **С**ЛОВА.
Хто із вас нам розшифрує,
що за буква так жартує?

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

МУРЧИК І ЖМУРЧИК

Мурчик і Жмурчик сиділи на б́ерезі. Вони дивилися на воду. Тоді Мурчик прогорнув пісок та й каже:

— Сідай ти по той бік, а я по цей, та й будемо в школу грати.

— Як?

— Я напишу слово й прочитаю з цього кінця, а ти прочитаєш з того кінця.

— Добре.

Мурчик пише лапкою на піску: РИС. Жмурчик читає: СИР. І облизується:

— Ага, в мене смачніше!

Мурчик пише: ТІК. Жмурчик читає: КІТ. Тоді Мурчик пише: КОТÓК. А Жмурчик дивиться — аж і в нього КОТОК.

— Он який ти хитрий... — Жмурчик стирає лапкою і пише своє.

— Ой, потоп! — закричав Мурчик і вискочив на кру́чу.

— І в мене: ПОТОП. А я й не боюся, — сміється Жмурчик і прогортає хвостиком пісок.

Дмитро Чередниченко

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Чим цікаві слова, написані котиками?
2. У яку гру зі словами ти вмієш грати?

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом із Читалочкою.

Хто здоровий, той сміється.
Все йому в житті вдається.
Він уміє працювати,
вчитись і відпочивати.
Хто здоровий, той не плаче.
Жде його в житті удача.

Прочитай вірш.

ЗДОРОВИМ БУДЬ!

З фізкультурою ми дружим,
різні вправи любим дуже.
«Раз, два, три, чотири!» —
чути з нашої квартири.

Глянь: без мила і водиці
умиваються дві киці.

Язичком вмиваються,
лапками втираються.

Я до крана сам дістану,
умиваюсь біля крана.
Мілю милом щоки, шию
і водою добре мию.

Кроленята — глянуть любо,
об морквинки чистять зуби.
І тому в них зубки цілі —
гострі-гострі, білі-білі.

В мене щіточка зубна,
подивіться: ось вона!
Зверху вниз і навпаки
чищу зуби залюбки.

Носить півник-співунець
на голівці гребінець.
Гребінцем тим, знає кожний,
причесатися не можна.

А у мене, а у мене
є гребіночка зелена.
Я нікого не прошу —
сам голівку причешу.

Грицько Бойко

Запитання для уважних читачів і читачок.

1. Що радить робити автор вірша, аби бути здоровим?
2. Як думаєш, чому про здоров'я треба турбуватися?
3. На яких малюнках художниця зробила помилку?

Разом із друзями розкажіть одне одному, що корисного робить кожний для свого здоров'я.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом із Читалочкою.

Задивилось сонечко
на маленьку Сонечку:
Сонечка умита,
Сонечка одита,
чисті черевички,
у косичках стрічки.
Усміхнулось сонечко
до малої Сонечки.

Грицько Бойко

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

КОРІСНА РОЗМОВА

Вибиралася мати з малою донечкою до бабуні в гості. Одягла дівчинку в новеньку спідничку, вишиту блузочку. Посадила доню перед дзеркалом і стала чепуріти. Розчісувала світле волосся, заплітала косички, вплітала в них красиві стрічки. Доня тішилася стрічками. А потім спитала:

— Мамо, якого вони кольору?

— Голубі, як твої очка, — сказала мама.

Сподобалось доні, що в неї оченята, як незабудки. Подумала трохи й знову запитала:

— А які мої коси, мамо?

— Золоті, доню, як пшеничне колосся.

— А губи, мамо?

— Червоні, — сказала мати.

— Червоні, як що, мамо?

— Червоні, як ягідки малини. А тепер, доню, я в тебе щось спитаю. Якого кольору земля?

— О, це я знаю, мамо. Земля чорна.

— Чорна, як що, доню?

Глянула дівчинка на свої рученята, засоромилася й відразу побігла до умивальника...

За Теклею Білецькою

Запитання для уважних читачів і читачок.

1. Куди зібралися мама й доня?
2. Чому дівчинка засоромилась і побігла до умивальника?

Пограйте із сусідом чи сусідкою по парті в театр — хтось читає запитання дівчинки, а хтось — відповіді мами.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом зі Щебетунчиком.

Днів у тижні рівно сім —
назви вивчимо усі.
Понеділок — перший день,
а за ним вівторок йде.
Далі середа, четвер —
твердо знаю я тепер.
Після п'ятниці — субота,
де кінчається робота.
Ну, а сьомий день який?
Та звичайно ж — вихідний.

Володимир Слєпцов

Прочитай і відгадай загадку.

ХТО ВОНИ?

Їх в родині рівно сім,
і вони відомі всім.
Йдуть вони завжди по черзі,
за останнім — знову перший.
Віком рівні всі брати.
Спробуй їх назвати ти.

Прочитай вірш. Добери пропущені слова.

понеділок

середа

п'ятниця

ХТО МОЛОДЕЦЬ?

Вранці ми із добрим ділом
привітали

Ніченька минула скоро, —
трудоий іде

Спритна, вміла, молода
вже настала

Йде четвертий день тепер,
називається

Діло добре ладиться,
як настала

Дома скрізь кипить робота,
як почався день —

А субота з хлібом-сіллю
привела сестру —

Ось і тижневі кінець,
хто трудився — молодець.

Степан Жупанин

вівторок

четвер

субота

неділя

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Скільки днів у тижні? Назви їх по порядку.
2. Який день починає тиждень? А який закінчує?
3. Який день тобі найбільше подобається? Поясни чому.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай і відгадай загадку Щебетунчика.

Із дванадцяти братів
троє землю прикрашали,
троє сонцем зігрівали,
троє сипали дощами,
троє віяли снігами.
Як же звати цих братів?

Прочитай вірш.

ВІД ЗИМИ ДО ЗИМИ

Січень січе,
лютий лютує,
березень плаче,
квітень квітує.
Травень під ноги
стелить травицю.
Червень складає
сіно в копиці.
Липень медовий
бджілок чарує.

Серпень чудовий
булки дарує.
Вересень трусить
груші в садочку.
Жовтень гаптує
клену сорочку.
Йде листопад,
застеля килими.
Грудень надходить —
початок зими.

Федір Петрів

Розглянь малюнки. Які пори року зображено на них?
Назви місяці кожної пори року.

Прочитай уривок з вірша Катерини Перелісної.

Скільки місяців у році?
Ну, хто знає, говори!
І який з них веселіший
для малої дітвори?

Який місяць тобі найбільше подобається? Поясни чому.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом зі Щебетунчиком.

Що зробити, щоб удвічі
видавався торт смачнішим?
Що зробити, щоб удвічі
кожен день для вас побільшав?
Щоб і радості, і щастя
вам було — аж ніде діти!
А немає тут секрету.
Треба з другом поділитись!

Анатолій Костецький

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

ЧИЙ АПЕЛЬСИН БІЛЬШИЙ

Вийшов Мишко у двір з апельсином.
І Валерчик теж виніс апельсин, та такий
великий, як два кулаки. Валерчик любить,
щоб у нього завжди все було найбільше і
найкраще.

На лавочці сиділа бабця Катря. Валерчик
підійшов до неї й питає:

— Правда, мій апельсин більший за
Мишків?

— Не знаю, — загадково усміхнулася
бабця. — Я помірю, тоді скажу.

Поки вона міркувала, Валерчик свій апельсин з'їв. І Мишко теж з'їв. Тільки їли вони не однаково.

Валерчик обдер з плоду шкірку й кусав його, як яблуко. А Мишко поділив на дóльки й роздав по одній усім, хто грався у дворі. А собі лишив тільки дві.

Після цього Валерчик витер рукавом сорочки рота й питає в бабці Катрі:

— Ви вже поміркували? Уже можете сказати, чий апельсин більший?

— Авжеж, поміркувала, — каже бабуся. — Михайликів був у п'ять разів більший за твій. Його апельсин он скільки діток їли! А твого вистачило тільки тобі.

Запитання для уважних читачів і читачок.

1. Що очікував почути від бабусі Валерчик?
2. Чому бабуся вирішила сказати, що апельсин Михайлика — більший?

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом із Читалочкою.

Засобáкали гáвки,
закицáкали нýвки,
зажáбали квáки,
закáчкали крýки,
закозýкали мéки,
забарáнили бéки,
за зiркi сховалось небо,
перестав усе, як треба.

Тетяна Лисенко

Прочитай вірш.

НАВПАКІЙКО

Цей малий Сергійко —
хлопчик-навпакійко.

Зранку і до ночі
каже він: «Не хочу!»
Вже замучились батьки —
все він робить навпаки.

Осінь, дощ, калюжі, вітер,
повдягали куртки діти,
повзували чобітки,
а Сергійко — навпаки:
шорти з шафи витягає
та сандалики взуває.

Ніч настала, треба спати,
починає він стрибати.
Кожен вечір хлопчик каже,
що у ліжко він не ляже.
І навчились мама й тато
Навпакійком керувати:
зробить хлопчик залюбки
те, що просять, навпаки.

«Хліб не їж, залиш для мишки!» —
проковтне увесь до кришки.
«Молока не пити зранку!» —
випиває махом склянку.
«Не складай свої машинки!» —
прибере їх за хвилинку.

Дуже просто з ним справляться.
Став він стригтись і купатись,
їсти, спати, руки мити,
те, що треба, те й робити.
Бо придумали батьки
вчити сина навпаки!

За Тетяною Лисенко

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Чому Сергійка називали Навпакійком?
2. Коли Сергійко почав робити те, що треба?
3. Знайди і прочитай рядки, які відповідають малюнкам.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом із Читалочкою.

Сказала Миша своїм Мишенятам,
щоб слухалися матері як слід.
Щоб із нори не сміли виглядати,
бо поруч ходить страхолюдний Кіт.
А Мишенята й чути не хотіли,
вони Кота за хвостика ловили.

Микола Сингаївський

Прочитай казку. Придумай свій заголовок.

МИШКА, КІТ І ГАРБУЗ

Якось надвечір упіймав Кіт Мишку.

— Що зі мною буде? — забідкалася Мишка.

— З'їм тебе! — сказав Кіт.

— А що ти сьогодні їв на сніданок?

— Мишу.

— А на обід?

— Теж мишу, — муркнув Кіт і примружив зелені очі. — А на вечерю будеш мені ти.

— Ой, як нерозважливо! — похитала головою Мишка. — Ти безперервно їси однакову їжу. От і заподієш своєму здоров'ю шкоду. Тобі неодмінно треба покуштувати чогось іншого. Ну хоч би й гарбуза́.

Кіт злякався за своє здоров'я і сказав:
— Гарбу́з великий. Як його їсти?

— Віднеси мене до гарбуза, — мовила Мишка. — І я охоче тобі покажу.

Кіт узяв Мишку за шкіру й поніс.

— Тільки не думай, що я відпущу тебе, — мовив він суворо. — Після гарбуза все одно візьмуся за тебе.

— Будь ласка, — посміхнулась Мишка. І почала показувати, як їдять гарбуз.

Кіт незчувся, як Мишка прогризла дірку й шаснула в гарбуз.

— Ов-ва! — здивувався він. — Гарбуз проковтнув Мишку! Добре, що я не став його їсти. А то він би ковтнув і мене.

Ено Рауд, естонський письменник

Запитання для уважних читачів і читачок.

1. Чи розумієш ти, що означають слова **кмітливий** і **нерозважливо**?

2. Кого з персонажів казки можна назвати кмітливим?

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом зі Щебетунчиком.

Їду, їду на коні,
а мурашка — на мені.
Геть мені не важко
так везти мурашку,
бо я їду на коні,
а мурашка — на мені.

Станіслав Шаповалов

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

МАЛЕНЬКА МУРА́ХА

Якось Петрусь із Мишком натра́пили на мура́шник. Височéнький такий, аж не віриться, що його збудували дрібне́нькі кома́шки.

— Ого, який великий, — сказав Петрусь.

— Та де там великий, — заперечив Мишко.

Він завжди заперечував щось Петрусéві, аби показати, що більше знає.

— А які ці комахи дужі!

— Та які вони дужі? Самих он ледве видно, — вів своєї Мишко.

— Ні, ти тільки глянь. Травинку тягне в п'ять разів більшу за себе.

— Скільки там тої травинки, — не здавався Мишко. — Сама за вітром летить.

— А ця! Подивися: білу подушечку тягне, — дивувався Петрусь.

— Теж мені подушка, не більша зернини. Та менших комах, ніж оці, й не буває.

— І бачить, куди треба тягти.

— Та в них і очей немає! — не вгавав Мишко.

Саме тут якась із мурах залізла Мишкові під холóшу і так кусну́ла, що він аж підскочив.

— Ого, як гризну́ла! — скрикнув Мишко.

— Та де там, — усміхнувся Петрусь. — Мура́хи такі маленькі, що в них і зубів немає.

Василь Шкляр

Запитання для уважних читачів і читачок.

1. Чому Мишко все заперечував?
2. Після якого випадку Петрусь заперечив Мишкові?

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш Євгена Юхниці.

Посварився з братиком
і один гуляю,
бо у грі «Піратики»
він перемагає...
Заберу свисточок,
човники і крейсери!
Граю сам в куточку!
Тільки щось не весело...

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

НОВИЙ ВЕЛОСИПЕД

Левко́ приїхав на майданчик на новому велосипеді. Відразу його оточили діти.

— Дай проїхатись, —
просять.

— І мені, і мені...

— Нікому не дам, —
відмахнувся Левко. —
Я ще й сам не накатався...

І закружляв навколо
квітника, гучно сигналячи.

А хлоп'ятам ще дужче закортіло проїхатися на новому велосипеді.

— Дай спробувати, — не відставали вони. Левко і слухати не хотів — їздив сам. Просили, просили діти та й почали розходитись.

Врешті набридло Левкові кататися. Відвіз велосипед додому, а сам знову вибіг на майданчик. Підійшов до гойдалки.

— Зупиніть, і я сяду, — просить він.

Хлоп'ята ніби й не чули — ще дужче розг'ойдувалися. Образився Левко, підійшов до дівчаток — вони в піску гралися. Але й ті не звернули на нього увагу. Тільки хтось проказав:

— Іди, катайся на своєму велосипеді...

Микола Стеценко

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Як думаєш, чому діти не захотіли гратися з Левком?

2. Прочитай, як діти сторонилися Левка.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш Валерія Гужви.

До всіх сердець, як до дверей,
є ключики малі.

Їх кожен легко підбере,
якщо йому не лінь.

Ти, друже, мусиш знати їх,
запам'ятать неважко:

маленькі ключики твої —
«Спасибі» і «Будь ласка».

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

Є НА СВІТІ ЧАРІВНІ СЛОВА

Дня не буває, щоб Сашко з кимось не побився або не посварився.

А вчора на перерві його ненароком штовхнув Петрик. Петрик — хлопчик спокійний, нікого не кривдить, не ображає. Ох і розсердився Сашко. Розкричався і вже заніс над головою Петрика кулак. Але в цю мить почув:

— Вибач, будь ласка, я не навмисне.

Ніби якась стороння сила зупинила Сашків кулак. І злість десь поділася.

— Що зі мною? — подумав він. — Що на мене так подіяло?

А Петрик поглядає на нього своїми блакитними очима так винувато, що Сашко мимоволі обняв його.

— Та нічого, мені не боляче, ходімо до вікна.

За вікном на клені годівниця для пташок. Школярі наповнюють її крихтами хліба, різним насінням. Вони люблять пернатих друзів.

— Поглянь, — каже Петрик, — сьогодні сорока з горобцями снідає.

— І не ображає слабших, — подумав Сашко. — Мабуть, пташки теж уміють дружити. Слова гарні пташині знають. Подібні до тих, які сказав Петрик.

За Марією Бабенко

Запитання для уважних читачів і читачок.

1. Чому розлючений Сашко став раптом добрим?
2. Чому ввічливі слова називають чарівними?

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш Грицька Бойка.

Чому цуцик у муці?
Він хотів спекти млинці.
Та собача вдача
дуже нетерпляча:
лиш розбовтав тісто —
з'їв його все чисто!

Прочитай казку. Придумай свій заголовок.

УМІЙ ПОЧЕКАТИ

Жили собі брат і сестра — Півник і Курочка.

Побіг Півник у садок та й почав клювати зеленісіньку смородину. А Курочка й каже йому: — Не їж, Півнику! Почекай, поки смородина достигне.

Півник не послухався. Наклювався так, що насилу додому дійшов.

— Ох! — кричить. — Боляче мені!

Напоїла Курочка Півника м'ятою, — і пройшло. Видужав Півник, пішов у поле. Бігав, спітнів і побіг пити холодну воду.

А Курочка йому гукає: — Не пий, братику, почекай, поки прохолонеш!

Не послухався Півник, напився холодної води. І почала його трусити лихоманка. Побігла Курочка до лікаря. Прописав лікар гірких ліків. Довго пролежав Півник у ліжку.

Поки видужав, уже й зима настала. Річка льодом укрилася.

Схотілося Півникові на ковзанах покататись. А Курочка й каже йому:

— Ой, почекай, Півнику! Дай річці зовсім замерзнути.

Не послухався Півник. Покотився по льоду. Лід проломився, а Півник — шубовсть у воду! Тільки його й бачили.

З журналу «Барвінок»

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Скільки разів не послухав Півник Курочку?
2. Прочитай ту частину казки, яка відповідає малюнку.
3. Придумай інший кінець казки.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш Бориса Списаренка.

Прилетіло сонечко
на мою долонечку —
крильця червоненькі,
цяточки чорненькі.
По всіх пальчиках ходило,
з мізинчика полетіло.

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

КОНИК І СОНЕЧКО

Повзла Мурашка поміж траві.

Коли це бачить — тінь від стеблини якась незвична, широка надто. Підвела вона голову: якесь звірятко сидить на стеблі і дивиться зверху на неї.

— Ти хто? — запитала Мурашка.

— Коник, — відповіло їй звіря.

— Дивно, — подумала Мурашка. — Невже коні такі малі?

Раніше вона чула, що коні дуже-дуже великі, немов гора, і страшенно сильні. А цей ось — зовсім маленький. Чи, може, він іще не виріс?

— А ти іржати вмієш? — недовірливо запитала Мурашка.

— Аякже, вмію. От послухай!

І Коник засюрчав тоненьким голоском:

— Црі-црі-црі-і-і!

На ту хвилину якраз нагоділося Сонечко.

— Ха-ха-ха, — засміялося воно. — Хіба коні так іржуть?

— А як же? — розгубився Коник.

— У справжніх коней голос дужий. І ходять вони по землі, а не лазять по стеблині.

— Так і ти ж не сяєш, як справжнє сонце. Проте звешся Сонечком.

— Але я таке ж червоне, як і те, що світить.

— А я — зелений, — гордо заявив Коник.

— Ото ж бо й воно, що зелений. Справжні коні ніколи не бувають зеленими...

За Василем Моругою

Запитання для уважних читачів і читачок.

1. Що здивувало Мурашку, коли вона познайомилася з Коником?

2. Що спільного в Коника і коня, Сонечка і сонця?

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш Євгена Гуцала.

— Звідки дощ іде?

— Із неба!

— Де іде той дощ?

— Де треба.

Без дороги ходить скрізь —
через поле, через ліс.

— А чи є у нього ноги?

— Та нащо дощеві ноги,
коли ходить без дороги!

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

ІДИ, ІДИ, ДОЩИКУ!

Купила мама Василькові гумові чоботи.
А взути їх ніяк: сонячно, сухо. І дощ іти не
квапиться. Дрімає собі у хмарині.

Поприміряв Василько чоботи, та й
подався до тополі.

— Дощику, — гукає, — іди,
щоб калюжі були! У мене нові
чоботи, хочеться походити.

А дощик ніби й не чує.
Вернувся Василько додому,
нудьгує.

А на вулиці Мирослава з по́дружками.

— Чого ти, Васильку, похнюпився?

— Та... не можу дощу дочекатися.

— Ой, чи ти ж умієш його кликати?

— Чом не вмію? Іди, кажу, бо всі тебе ждуть...

— Хіба так? — засміялася Мирославка. —
Дощ он як треба кликати:

Іди, іди, дощику,
зварю тобі борщику
в полів'янім горщику,
винесу на дуба,
покличу голуба.
Голуб буде пити,
дощик буде лити!

Дощик почув, з-за хмарини виглянув.

— Гарно ви співаєте! І танцюєте... Я теж так хочу!

Та як припúстить! А чобітки гумові в хаті залишились. І хай собі. Калюжі теплі, по таких можна й босóніж!

За Зіркою Мензатюк

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Чому Василько хотів, щоб пішов дощ?

2. Поясни, як ти розумієш такі слова:

Дощ як припустить!

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом із Читалочкою.

Помічниця

Я у мамі помічниця.
Мамі я допоможу:
на столі поприбираю,
квіти на вікні поллю.
Тільки трошки ще пограюсь.
Потім... Завтра все зроблю.
За Наталею Бутук

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

ЗАРАЗ

Прокинулась якимось Маринка в неділю.
Одягнулась і давай бавитись ляльками.

Мама каже:

— Ти, доню, спершу ліжко застели,
вмийся, а тоді вже грайся.

А Маринка на те:

— Зараз, матусю, — і знову грається.

«Напевно не розуміє наша донечка цього слова», — подумала мама. І каже татові:

— Може, сьогодні поїдемо в зоопарк?

Як почула те Маринка, зраділа.

— Ой, мамочко, як добре ти надумала! Давай швидше снідати й поїдемо.

— Зараз, — відказала спокійно мама і пішла до кухні. І Маринка за нею на кухню подалась.

— Мамусю, ми скоро будемо снідати?

— Зараз, доню, — знову відповідає мама. Маринка просить маму бант зав'язати, плаття віпрасувати. А мама на те — зараз та зараз.

Дуже прикро стало малій Маринці, розр'юмсалась.

— Чого це ти плачеш? — питає тато.

— Я маму стільки просила. А вона все відповідає, що зараз, і нічого не робить...

— А я чув, що «зараз» — це «потім».

— Хто ж тобі таке сказав? — дивується Маринка.

— А твоє незастелене ліжко, розкидані ляльки, неприбрані звечора фарби...

Витерла Маринка кулачками сльози і сказала:

— Я, татуню, зараз усе приберу. — І швиденько прибрала.

Тут мама вже не барилась. Загадково посміхаючись, подала снідати.

А незабаром усі поїхали в зоопарк.

За Олегом Буценом

Запитання для уважних читачів і читачок.

1. Як думаєш, чому мама не поспішала виконувати прохання Маринки?
2. Чому тато сказав, що слово **зараз** означає **потім**?
3. Чому, подаючи сніданок, мама загадково посміхалася?

Прочитай приказки. Поясни, як ти їх розумієш.

**Не відкладай на завтра те,
що можна зробити сьогодні.**

Зробив діло — гуляй сміло.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай скоромовку разом зі Щебетунчиком.

Круглий ґудзик розгойдався,
із ниточки обірвався.

Чорна ґава з міста йшла,
того ґудзика знайшла.

— Гарний ґудзик, далебі!

Я візьму його собі.

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

КАЗКА ПРО ҐУДЗИК

У малого Артемка була сорóчечка. Така зру́чна, що хлопчик носив її найчастіше. І мала вона ґудзики на рукавах. Малюк їх не дуже любив.

Одного разу Артемко знову одягнув улюблену сорочечку. Узяв ґудзика на рукаві, щоб покрутити. Та раптом той відірвався й упав на підлогу.

За мить малюк уже забув про пригоду. Він побіг по смугастого м'ячика. Зачепив ніжкою відірваного ґудзика, і той закотився під диван.

Увечері матуся помітила згубу.

— У тебе ґудзичок відірвався. Ти його не бачив?

— Ні, — сказав Артемко, позіхаючи.

Наступного ранку мама почала пошуки. Але ґудзичка ніде не було.

Та коли почала замітати коло дивана, за віником викотився загублений ґудзик.

Через якусь годинку мама Артемка вже пришивала ґудзика до сорочечки.

Який же радий був хлопчик, коли всі зелені ґудзички були на місці. Тепер він не крутив їх, а легенько погладжував.

За Марією Солтис-Смирновою

Запитання і завдання для уважного читача.

1. Як ставився Артемко до ґудзиків на початку тексту і в кінці?

2. Знайди в тексті і прочитай, як ґудзик відірвався і як знайшовся.

Прочитай і зрозумій

ПОЧИНАЄМО З РОЗМИНКИ!

Прочитай вірш разом із Читалочкою.

Дощик чисто,
дощик чисто
умиває наше місто.
Умиває він топольки,
і травичку, і квітки.
І розкриті парасольки,
і барвисті парасольки
під дощем немов грибки.

Надія Кур'ян

Прочитай текст. Придумай свій заголовок.

КОЛЬОРОВИЙ ДОЩИК

Була в однієї матусі донечка, маленька і чепурнёнька. Але мала вона дуже непосидючий характер. І п'ять хвилин Жанночка не сиділа на місці.

Одного ранку із затягнутого хмарами неба падав дощ. І маленька не знала, чим зайнятись. Тоді мама дістала скриньку і сказала:

— Це чарівна скринька. З її допомогою ми зробимо свій дощик.

У скриньці лежали кольоровий папір, ножиці і клей.

— Зараз будемо хмару робити, — повідомила матуся. Але в її руках папір сірого кольору перетворився лише на тоненькі смужечки.

— Нема хмаринки! — розгубилась Жанночка. Мама усміхнулась і почала скручувати паперові смужки. Одну, другу, третю... Зупинилась лише тоді, коли накрутила десяток чи навіть трохи більше. А донечка сиділа тихенько і заворóжено спостерігала.

— Давай клей! — сказала мама.

Тепер робота кипіла в чотирьох руках. Жанночка подавала, матуся клеїла.

— Ура, хмарка! — зраділа дівчинка. —
А дощик буде?

Тепер кольорові смужечки з паперу перетворювались на спіральки-краплинки і клеїлись під хмаркою. Три жовтенькі крапельки, дві блакитні, три оранжеві, дві зелені. І стільки ж фіолетових лягали дощовими цівками.

— Який гарний і веселий дощик! — вигукнула дівчинка.

— А сонечко збоку зробимо? Чи квіточку? Може, метелика? — запитувала мама.

Тільки Жанночка вже не чула. Вона взяла свій дощик і понесла його до вікна.

Може, й там уже йде такий яскравий?

За Марією Солтис-Смирновою

Запитання і завдання для уважних читачів і читачок.

1. Чому мама з донечкою вирішили робити дощик?
2. Чим виготовлений дощик відрізнявся від справжнього?

Гарного тобі відпочинку влітку!

Навчальне видання

ПОНОМАРЬОВА Катерина Іванівна

Українська мова.

БУКВАР

Підручник для 1 класу
закладів загальної середньої освіти

(у 2-х частинах)

Частина 2

(відповідно до Типової освітньої програми
колективу авторів під керівництвом О. Я. Савченко)

Рекомендовано Міністерством освіти і науки України

Підручник відповідає Державним санітарним нормам і правилам
«Гігієнічні вимоги до друкованої продукції для дітей»

Головна редакторка *І. В. Красуцька*

Редакторка *І. В. Красуцька*

Головна художниця *І. П. Медведовська*

Технічний редактор *Е. А. Авраменко*

Коректорка *О. В. Должикова*

Малюнки художниць: ***Н. В. Куц-Батюк, Л. Л. Резнікової***

Використано світлину *С. Клименка*,
матеріали сайту «Весела абетка» (www.abetka.ukrlife.org),
а також фотобанку *Shutterstock*